

Een danslegende van 82 en haar voormalige leerling: samen creëren ze pure magie

In 'In the afterglow' zetten Emiel Vandenberghe (31) en Birgit Keil (82) een buitengewoon ontroerende performance neer. Allebei zijn ze op zichzelf al een reden om deze voorstelling te gaan bekijken. Maar samen creëren ze een uniek moment dat een breekbare schoonheid in zich draagt.

Toen ik na de avant-première in het licht van de (bijna) volle maan naar mijn auto wandelde, voelde ik nog steeds een brok in mijn keel van emotie. 'In the afterglow' is geen doorsnee dansvoorstelling, integendeel.

Klassiek en modern worden hier gemixt en tegen het licht gehouden. Vandenberghe maakte een tedere ode aan de verhouding mentor-leerling en de oer-relatie tussen moeder en kind.

Deze breekbare voorstelling heeft een pure schoonheid in zich en kan je tot tranen toe bewegen. De 2 balletdansers, maar vooral wat ze samen als performers en kunstenaars met hun lichaam neerzetten, zijn deze keer de 3 redenen waarom je dit absoluut niet mag missen.

Reden 1

Emiel Vandenberghe

Emiel Vandenberghe (31) is intussen al meermaals opgedoken in onze podiumtips, met voorstellingen als '[Chapters of celebration](#)' (van Benjamin Abel Meirhaeghe, ook eindregisseur van deze voorstelling) en '[Inhale, delirium, exhale](#)' (van Miet Warlop).

Maar onder 'In the afterglow', zijn eerste eigen choreografie in ons land, staat heel duidelijk zijn handtekening. Verwacht geen ballet in de strikt klassieke zin van het woord, maar een hedendaagse voorstelling waarin Vandenberghe zijn achtergrond en opleiding toch trots binnenbrengt.

Vandenberghe studeerde namelijk aan de Koninklijke Balletschool in Antwerpen. Tussen zijn 18e en 26e danste hij (ook als solist) bij het Badisches Staatsballett in Karlsruhe (Duitsland).

In 'In the afterglow' danst Vandenberghe samen met Birgit Keil. Ze is intussen 82 en was artistiek leider in Karlsruhe toen Vandenberghe er danste.

Reden 2

Birgit Keil

Birgit Keil wordt vaak gezien als een van de belangrijkste Duitse ballerina's van de 20e eeuw. Ze danste zelfs nog met Rudolf Noerejev, de wereldberoemde Russisch-Oostenrijkse balletdanser. Meer dan 60 jaar na haar debuut is Keil nog altijd actief in de danswereld, als docent en artistiek leider.

In de openingsscène wordt de bijzondere leraar-leerling-verhouding tussen Vandenberghe en Keil in de verf gezet. Vandenberghe mat zich tijdens een opwarming aan de barre voor een reeks spiegels al helemaal af. Hij draagt een klassiek balletpak, maar luistert naar 'You & me' van Disclosure in de Flume-remix.

Birgit Keil oogt tegelijk breekbaar en krachtig, kwetsbaar en onoverwinnelijk

Ellen Maerevoet

En dan schrijdt Keil plots als een rustgevende kracht het podium op.

Je hoort hoe ze hem in een mix van Engels en Duits op gedempte toon tips geeft over waar hij op moet focussen. Zij kalmeert en gidst hem. Tegelijk legt ze de lat hoog en is ze niet snel tevreden.

Keil is de elegantie zelf. Ook zij zet opnieuw enkele voorzichtige danspassen en maakt met haar handen sierlijke bewegingen die een heel verhaal (een choreografie uit een ver verleden?) oproepen. Ze oogt tegelijk breekbaar en krachtig, kwetsbaar en onoverwinnelijk. Haar ogen fonkelen. Ze zuigt met de kleinste beweging alle aandacht naar zich toe.

Reden 3

Birgit Keil en Emiel Vandenberghe

Maar dé ultieme reden om deze performance niet aan je voorbij te laten gaan, is de energie en de poëzie die ontstaat wanneer Vandenberghe en Keil uiteindelijk samen bewegen.

Al neemt Vandenberghe uitgebreid zijn tijd om tot dit punt te komen.

Wanneer Keil op een pianostoel gaat zitten met spitzen (balletschoenen met een verharde tip, red.) in haar handen, houd je je adem in. Gaat ze dit echt nog doen? Jazeker!

Voorzichtig zet ze enkele stappen aan de barre.

Wanneer ze ook een licht fladderend roze kleed aantrekt, krijgen we het beeld dat een volledige balletcarrière samenvat.

Keil op spitz en in een roze kleed creëert instant magie.

De symbiotische apotheose tijdens hun hoogst persoonlijke 'pas de deux' is adembenemend en buitengewoon ontroerend

De *afterglow* verwijst naar het moment "na de schittering: de nagloed die in de spieren en het geheugen blijft hangen, het gevoel dat voortduurt na succes". Deze voorstelling gunt voortdurend een blik op én achter de schermen van die (voor het publiek vaak betoverende, maar soms ook ontoegankelijke) danswereld. Niet alleen de glorie en de ovaties, maar ook het falen en het harde werk zien we hier.

De symbiotische apotheose tijdens hun hoogst persoonlijke *pas de deux* (duodans) is adembenemend en buitengewoon ontroerend. Een uur lang bewegen we tussen heden, verleden en toekomst van dans.

Hen samen zien dansen is adembenemend en buitengewoon ontroerend.

Het is een absolute eer om deze danslegende (en danslegende in wording) van zo dichtbij samen aan het werk te mogen zien.